

implicat un pressupost de més de cent vuitanta-huit milions d'euros per a un període de tres anys i un contracte que ja està adjudicat per vora tres mil places des de febrer de 2018.

Quant a les residències del tercer sector que són les..., és cert que el tercer sector té més pes en diversitat funcional, però també n'hi ha persones majors, són les entitats sense ànim de lucre. Hem acabat en eixe sistema gracioble de subvencions sense aplicar un criteri d'objectivitat en molts casos. I, per tant, la implantació d'un nou pla de concertació social amb més entitats que entrarà en vigor en 2019, en la convocatòria de l'acció concertada i afectarà a més de mil cinc-cents places residencials.

Millora de les prestacions. Ací vull fer sobretot referència a la prestació vinculada de garantia. Esta és una prestació autònoma que millora les prestacions que ja marca la llei d'autonomia personal, la Llei 39/2006. I que és un servei que garantix una prestació que garantix, si no tens una residència, una plaça de la xarxa pública en 20 quilòmetres de la teua casa, tens la prestació vinculada de garantia que et garantix el cost preu-plaça que marca La Generalitat.

La senyora vicepresidenta primera:

Vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Acabe de seguida.

I a estes dates estem parlant de 733 prestacions. A més de la intensificació del pla de seguiment dels centres residencials amb les visites seguiment anual.

I també, òbviament, en l'elaboració de diversos protocols –en això estem treballant ara– per a vore què passa dintre de les residències. No és una vegada tinguem cobert –i acabe ja de seguida– la necessitat que quant les persones necessiten una plaça residencial la tinguen, hem de treballar en què passa dintre d'una residència. Quin tipus d'activitats es fan, quin tipus d'acompanyament que vaja més enllà de menjar, dormir i estar baix (*inoible*)...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...i que té en compte totes les necessitats humanes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general en matèria de gestió de centres de menors de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 104.409, BOC número 278)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 6, que és la interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la política general en matèria de gestió de centres de menors de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada María José Catalá, del Grup Parlamentari Popular.

Quan la senyora Catalá vullga.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora vicepresidenta.

Senyors diputats i diputades.

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor, podríem atendre la senyora Catalá?

La senyora Catalá Verdet:

Señora Oltra, ya hace un tiempo que vinimos usted y yo debatiendo sobre los centros de menores y créame si le digo que, quiera o no quiera usted, el principal partido de la oposición no debe ni puede ni tampoco quiere ser ajeno a la irresponsabilidad en la que incurre el Consell cuando deja a los niños tutelados de La Generalitat en lo que usted llamaba un segundo nivel de desprotección.

Ese nivel al que le someten ustedes con una terrible gestión en materia de infancia y adolescencia de la cual ya no da justificación prácticamente nadie, ni siquiera en su propia bancada.

Miren, hay muchos parámetros y muchas formas de evaluar su política en esta cuestión en los últimos años. Es evidente que nosotros elegimos uno que son las recomendaciones, las quejas del Síndic de Greuges, evidentemente, porque son una institución estatutaria, la verdad, de reconocido prestigio a la cual, a pesar de que usted no hace excesivo caso, desde el grupo parlamentario le debemos un respeto y, además, credibilidad en todas las investigaciones que realiza.

El 13 de enero del año 2017 le hizo una recomendación, bueno, más bien una queja –no una recomendación porque,

prácticamente, al no recibir respuesta de la *conselleria* se convierten en quejas– en la que se le recomienda la revisión de todos los expedientes de menores de edad comprendida entre los cero y seis años que permanecen en centros de protección de forma ilegal.

Y le dicen a usted que no es una cuestión de falta de familias acogedoras, sino de la dinámica de la CIPI. Es decir, por ejemplo, la ausencia de propuestas de los técnicos. Se habla de 83 menores de edad, entre edades comprendidas entre los cero y los seis años, que están siendo atendidos en acogimiento residencial de forma que se infringe la ley. A pesar de haber familias acogedoras, concretamente en la provincia de Alicante, disponibles como reconoce la propia dirección territorial de Alicante.

Después de un año y medio, mi pregunta es ¿qué ha hecho usted? Es decir, ¿en este momento siguen habiendo niños de cero a seis años en centros que deberían estar en familias acogedoras? ¿Se sigue incumpliendo la ley en este extremo? Porque mire, en el mismo sentido se emite una queja el 17 de enero del año 2017 también sobre acogimiento familiar de menores de cero a seis años, donde se reitera el incumplimiento de la ley en este extremo.

De hacer caso usted al Síndic de Greuges, no solo de atenderle con cariño, hace más de un año que usted debía haber dejado de incumplir la ley. Y la pregunta es, ¿ha dejado usted de incumplir la ley?

Mire, soy consciente de lo que me va a decir, me va a hablar del nuevo modelo de protección a la infancia, de intentar desinstitucionalizar la atención a menores tutelados, de apostar por darles una familia, de reducir la atención residencial, de humanizar la atención a los menores desprotegidos, de darles una familia, un ambiente cálido. Y estoy absolutamente de acuerdo con esto.

Pero esto, señora Oltra, es una buena declaración de intenciones. Pero es verdad que no puede seguir usted defendiendo esta opción con una mano y con la otra mano impagando a estas familias acogedoras. Porque mire, el 18 de marzo de este año dos periódicos de tirada autonómica decían: «Las familias de acogida vuelven a acumular impagos de hasta tres meses. La *conselleria* achaca el retraso a los ajustes administrativos del nuevo modelo y señala que regularizará la situación este mes.»

También: «Hay hogares que llevan desde noviembre sin cobrar, aunque la *conselleria* afirma que son casos puntuales.» Por tanto, señora Oltra, no puede usted estar defendiendo por un lado a las familias acogedoras y por otro lado impagándoles los servicios y, sobre todo, la atención que prestan a estos niños.

Bien, en este extremo evidentemente hay una queja de 4 de diciembre de 2017 sobre prestaciones y acogimiento familiar. Una familia acogedora que le dice que cobraba puntualmente la prestación –fíjese– durante toda la etapa del PP, pero que a partir del año 2015 ha dejado de cobrar la ayuda, sin que hayan variado las circunstancias que originaron su concesión.

Y le dice que, evidentemente, el Síndic de Greuges le recuerda que tras la aprobación del Decreto 46/2016, se interrumpió el cobro de estas prestaciones sin informar a las familias en

el nuevo procedimiento. Es verdad que ustedes informaron a través de la web de GVA o de Facebook, un gran medio de comunicación para estos temas tan serios, obviando la comunicación directa a las familias con acogimientos familiares.

Y esto, señora Oltra, pues puede ser torpeza o puede ser mala fe. Pero bueno, en definitiva, más allá de esto es cierto – más allá de este caso puntual– que se han sucedido los impagos a las familias acogedoras.

Posteriormente hay una queja de oficio emitida el 24 de marzo de 2017 sobre los centros de protección específicos de menores con problemas de conductas. Se indica que en estos centros no pueden ser ingresados menores que presenten enfermedades mentales o trastornos mentales que requieran un tratamiento específico.

Menores de corta edad, además –habla también–, que superan el tope legal de los nueve meses de estancia en centros. ¿Usted ha hecho caso a estas recomendaciones del *síndic*? Es decir, ¿siguen habiendo menores que presentan enfermedades mentales o trastornos mentales en los centros de protección específicos para menores con problemas de conducta, incumpliendo efectivamente de nuevo la legislación?

Ya nos pasamos a esa queja de 21 de septiembre de 2017 sobre el cambio de ubicación del centro de menores de Valencia, a Buñol. Una recomendación que le llega a usted tras la reyerta en el centro que se produce en agosto, pero un día antes de que una adolescente del centro de catorce años sufra un corte en la femoral al enfrentarse con un educador sin que el centro avisara de la incidencia.

Las recomendaciones llegaron también antes de una agresión sexual a una menor en Buñol por parte de compañeros del centro y antes de los últimos incidentes en este mismo centro, por ejemplo, de las últimas fugas del mismo centro.

Una vez más, señora Oltra, usted no atendió y esperó a la visita de la inspección de trabajo y también a la visita de la fiscalía de menores. Visita que derivó en un informe del que hemos hablado en estas Cortes realmente vergonzante, señora Oltra. Realmente vergonzante.

No solo se le advirtió a usted sobre la situación de Buñol, también se le advirtió sobre la situación de Alicante. Fíjese, el pasado mes de marzo tuvimos conocimiento por los medios –ya lo saben todos ustedes– de la detención de nuevos hombres y de la violación de tres menores del centro de Alicante. La menor de ellas de catorce años encerrada más de veinticuatro horas durante la que fue agredida sexualmente por diez de los detenidos. Es la que da la orden de alarma.

Y en abril de este año se procesaba –fíjense– en Alicante a un hombre por la violación en abril del año 2017, es decir, un año antes, de una menor del mismo centro de doce años que se había fugado de ese centro de menores. El 8 de agosto del año 2017 el Síndic de Greuges abre una queja de oficio sobre la situación del centro de recepción de menores de Alicante. Se habla de hacinamiento de menores durmiendo en colchones en el suelo, faltan recursos. ¿Le suena, no? Lo mismo de lo que se habla en Buñol.

Miren, una vez más le digo que la respuesta no puede ser lanzar balones fuera al Partido Popular porque esto, señora Oltra, es gestión. Esto es gestión. Y claro, queremos saber.

Porque evidentemente somos el principal partido de la oposición, nos preocupa la situación de la política de gestión de menores de infancia, pero especialmente nos preocupa la gestión que hace el Consell de los menores tutelados.

Y queremos saber. ¿Se han producido, por ejemplo, otras fugas en otros centros, por ejemplo en Alicante? ¿Siguen produciéndose fugas? ¿Ha reforzado usted la seguridad en el centro? ¿Ha incrementado el personal? ¿Ha mejorado las condiciones? ¿Sigue manteniendo que estas cosas pasan? ¿Piensa que estas cosas pasan?

Prácticamente hay fugas todos los días, señora Oltra. ¿Piensa que La Generalitat no puede evitarlo? ¿Piensa que La Generalitat no puede hacer nada más? ¿No puede hacer una mejor gestión? ¿Cree que es adecuada la respuesta respecto de menores cuya tutela ostenta La Generalitat?

Señora Oltra, en el año 2018 las cosas siguen igual y siguen habiendo quejas. Tenemos quejas de todo tipo. Y, fíjese, hay titulares de todo tipo. Los últimos, el 14 de mayo del año 2018: «El *síndic* investiga la atención a los menores y advierte su preocupación de los centros de recepción y de los incumplimientos en el máximo plazo legal de estancia en este recurso.» Y el *síndic* alerta sobre el colapso de los centros de recepción.

Mire, la gestión del Consell es caótica, desordenada, indolente. Es como si no fuera con usted, señora Oltra. Y, ¿cómo justifica usted este asunto? ¿Cómo justifica, por ejemplo, que en dos meses no haya podido ir a Alicante? ¿A visitar el centro de Alicante? ¿A sentarse delante de la directora del centro de Alicante? ¿A hablar con el personal del centro de Alicante? ¿Cómo lo justifica?

Porque...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Mire, hay muchísimas preguntas, insisto. Creo que he mantenido un tono correcto, adecuado, el tono que se debe, que merece este asunto. Y creo que usted –y lo digo con toda la sinceridad– no hace lo que debería hacer una *consellera* en el uso de su responsabilidad. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

Gràcies, senyora Catalá.

És el torn ara de la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives per a contestar a la interpel·lació.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora Catalá, torna vosté a interpel·lar-me per tercera vegada en un any sobre la mateixa qüestió, que vàrem substanciar ací al Ple de Les Corts en les sessions de control del 7 de juny de 2017 i del 7 de febrer de 2018, a més de la compareixença per a explicar l'impuls sobre el nou sistema d'acolliment.

I ho fa exactament amb la mateixa formulació, amb les mateixes paraules, com si no haguera vosté escoltat res del que jo li vaig explicar. Potser vosté no vol escoltar. Però bé, efectivament vosté està per a preguntar, per això està en l'oposició, jo estic per a contestar, per això estic en el govern.

Pot ser que no li interesse tant el tema de fons. Considere que probablement no li interessa tant el tema de fons, sinó més bé, bé, doncs, un minutet de glòria i el soroll mediàtic que és, a més, en allò que normalment vosté sol basar les seues intervencions aprofitant un àmbit sensible com el de xiquets i xiquetes adolescents en situació de desemparament.

I, a més, en la situació de la infància en general que, efectivament, d'una cosa sí que m'alegre i és que hàgem posat la infància en primer terme. Això sí que m'alegra. I li assegure que per al Consell i per a esta vicepresidenta és una prioritat absoluta. I, sobretot, arreglar el desgavell que vostés deixaren.

Fa més de quatre mesos li vaig donar complida informació sobre els principis i les línies generals de la política del Consell respecte a la promoció i protecció de la infància i adolescència, els treballs de redacció de l'esborrany de l'avantprojecte de la nova llei d'infància i adolescència, el desenvolupament del nom o del residencial d'atenció a la infància i adolescència en situació de desprotecció, l'activitat de supervisió i inspecció dels centres de recepció i acollida per part de les direccions territorials i la inspecció de centres i serveis socials.

Que, per cert, ara ja tenim els inspectors i inspectores que marca la llei. Per primera volta en 2017 aconseguirem complir la llei de vostés, de 1997, que vostés mai van complir, dit siga de pas.

L'evolució del pressupost del programa pressupostari d'infància i adolescència i els processos de participació d'entitats socials i també dels grups parlamentaris al sí de la mesa de treball per a la protecció de la infància i adolescència. Perquè vorà, vostés són els únics que estan en açò i no els interessaren realment, no els interessaren els xiquets i xiquetes, si els interessaren faria vosté com la senyora Meco. La senyora Meco sí que està interessada en este tema, sí que ha visitat els centres, sí que s'ha interessat per saber quina política fa, el seu grup s'interessa per saber què es fa en la comissió de seguiment, cosa que vostés no fan.

Vullc aprofitar esta interpel·lació que vosté m'ofereix per a ratificar-li el que ja li vaig dir en les anteriors, i és que continuem posant ordre en el sistema de protecció que vostés i el seu partit..., el seu partit, i deixaré els epítets, oblidaren conscientment i deixant destrossat. Li recorde, també, que estem avançant en la implantació del nou model d'acolliment residencial i protecció infantil.

Quant a la nova llei d'infància i adolescència, sap vosté que en breu arribarà ací, a Les Corts, està ja en fase del Consell

Jurídic Consultiu per a ser aprovat com a projecte de Llei pel Consell. Lamentem que, malgrat haver estat vosté convidada personalment a l'explicació d'esta llei, vosté no assistira.

En acolliment familiar, mire, es constituïx com la forma preferent per l'exercici de la guarda, especialment en el cas de xiquets i xiquetes menors de set anys, és a dir, de zero a sis anys; s'especifiquen els requisits d'aptitud per a l'acolliment i les bases per a la seua valoració; s'establixen criteris per a la determinació de la modalitat d'acolliment i la selecció de família, la modalitat es determina en funció de l'objectiu del pla de protecció i, quan este no s'ha determinat, s'opta per l'acolliment familiar d'urgència; la compensació econòmica, que en la normativa estatal és merament potestativa, senyora Catalá, s'arregla en la nostra normativa com un dret subjectiu dels xiquets i xiquetes que estan en famílies d'acollida. I, per cert, les quanties que es paguen en esta comunitat per acolliment familiar són les més elevades de tot Espanya.

Es regulen els mecanismes per a fer efectiu el dret d'acollidors i acollits a mantindre la relació després del cessament de l'acolliment, que també és important pel tema dels vincles afectius –no sé si li interessa açò però és important–, i es regula més àmpliament el foment d'acolliment familiar introduint, entre altres, qüestions com l'equiparació en matèries de la nostra competència amb els beneficis de les famílies nombroses.

L'acolliment residencial, els nous principis: proximitat, acollida prop de l'entorn social i familiar de la persona protegida; desinstitucionalització, reducció dels períodes d'estada i la grandària dels centres; participació de les persones acollides tant personal en l'elaboració del projecte socioeducatiu individual com col·lectiva en la gestió i organització del centre i en la programació d'activitats; vol dir que els xiquets i xiquetes que estan en centres en este moment són protagonistes de les decisions que es prenen també en eixos centres, no son mers objectes, ja sé que açò igual a vosté no li interessa però és important; inclusió, adaptació a la diversitat funcional o identitat i expressió de gènere de les persones residents; i obertura a la comunitat, importantíssim.

El recurs es fa més flexible, en compte de tipologia de centres passem a programes diferents en els centres, programes que s'adapten a les persones que viuen en eixos centres i no a l'inrevés; no són els xiquets els que han d'adaptar-se al centre, és el centre el que s'adapta a cada circumstància del xiquet.

Es creen llars, residències de no més de huit places, que també és important perquè un xiquet o una xiqueta que viu en un pis, en una casa, en una vivenda, de menys de huit places, o fins a huit places, no té la idea d'estar institucionalitzat com un xiquet que viu en un centre. S'establix la supervisió semestral del funcionament, que abans no ocorria.

I, quant als centres específiques per a problemes greus de conducta, es regula l'única qüestió que no ha desenvolupat prou la legislació estatal, que és com valorar si la necessitat d'un tractament específic de salut mental impedisca l'ingrés en este tipus de centre.

Quant a la participació, n'hi ha una comissió de treball, senyora Catalá, per a la protecció de la infància i adolescència, a més fruit d'una resolució d'estes Corts on participen les entitats de la infància que, per cert, estan prou satisfetes amb la faena que s'està fent i a la que vostés sistemàticament no acudixen; a la primera sessió

de la comissió, el 24 de juliol de 2017, sí, van acudir vostés, però a partir d'ahí ja no van acudir a cap més, per no parlar de les subcomissions a les que, sens dubte, no se'ls veu el pèl.

Si vosté realment tinguera interès en parlar dels xiquets, xiquetes, i adolescents d'esta comunitat, estic segura que participaria en esta comissió i en les subcomissions perquè allí vosté tindria moltíssima informació i podria fer-se una idea de com és el treball amb xiquets, xiquetes i adolescents, però jo crec que açò no li interessa massa. *(Soroll de papers)*

Mire, en este moment, a més, estem treballant l'estratègia d'infància i adolescència perquè esperem, una vegada aprovat el projecte de Llei d'infància i adolescència, eixe mateix projecte establix que s'ha de desenvolupar l'estratègia i ja estem treballant en ella.

S'han produït en estos quatre mesos, des de l'última interpel·lació, l'inici d'estos treballs amb compromisos presupostaris concrets i suficients, amb indicadors clars de seguiment i avaluació que permeten la revisió anual i, a més, tenint en compte els consells infantils –que no sé si sap vosté el que és però és important–, que és que els mateixos xiquets i xiquetes establixen les seues prioritats, reivindicacions i participació en este procés, amb la qual cosa comptem amb la participació directa dels xiquets, xiquetes i adolescents com a subjectes prota-go-nis-tes i no com objectes destinataris, i també òbviament amb els agents socials i entitats especialitzats en el sector.

Com veu, des dels últims quatre mesos des que vosté em feu l'última interpel·lació hem avançat moltíssim en esta matèria. Espere que vosté puga entendre el gran treball que s'està fent per a revertir la situació de misèria en què vostés deixaren el sistema de protecció de xiquets, xiquetes i adolescents.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Senyora Catalá, per a rèplica.

Quan vullga.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, señora vicepresidenta, a ver si lo dejamos ya claro, usted no es nadie para decir, porque no me conoce y no me ve trabajar, lo que me interesa y lo que no me interesa, lo que estudio y lo que no estudio *(aplaudiments)*, en lo que profundizo y en lo que no profundizo. A ver si se cree usted que por ser vicepresidenta y *consellera* de igualdad tiene derecho a venir aquí a decir lo que le interesa y lo que no le interesa al resto de los diputados de esta cámara. Mire, primer punto.

Segundo punto, usted no tiene ningún derecho a entrar en la organización interna del grupo político al que usted no pertenece. Yo soy portavoz adjunta, hay diputados que llevan el tema

de la infancia, hay diputadas que se organizan en comisiones, a las comisiones de las que usted habla han ido María Bernal y Sagrario Sánchez, a la presentación de la Ley de protección a la infancia.

Las comisiones, sí, claro, usted convoca comisiones,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Castelló.

La senyora Catalá Verdet:

...convocó una el 26 de octubre del año 2017 y después no hizo otra hasta el 11 de enero del año 2018. Pero, ¿sabe por qué? Porque por el medio hubo una visita de la fiscalía a Buñol el 2 de noviembre del año 2017, y a usted no le apetecía dar explicaciones –parece ser– en esa comisión.

Por tanto, mire, ¿me va a venir ahora usted a decirme comisiones a las que asisten representantes siempre del Partido Popular! Yo personalmente he ido a la *conselleria* a que me explique –por supuesto siempre el delegado del Consell en materia de políticas de igualdad pero no personalmente usted– sobre algunas leyes. Y, por tanto, vamos a dejar la organización interna del Grupo Parlamentario Popular porque eso tampoco depende de usted.

Y, en tercer lugar, mire, le voy a decir una cosa, para venir aquí y decirme lo mismo textualmente que me dijo el 7 de junio del año 2017, mejor nos hubiéramos quedado usted y yo en otro lugar. Porque, mire, ha llegado al extremo de la desidia de usted que me ha reiterado incluso un párrafo completo: «Els centres i llars d'acollida es faran càrrec de les diferents característiques dels xiquets, xiquetes, i adolescents, ajustant els programes a les seues necessitats i no a l'inrevés; no és el xiquet el que s'adapta un centre, és el programa el que s'adapta al xiquet.»

Mire, me ha reiterado una interpelación un año después ¡completa! (*Veus*) ¡Oiga!, pero un año después. (*Aplaudiments*) ¿Sabe cuál es el problema? ¿Sabe cuál es el problema? Que estamos a 4 de junio del año 2018 y esta interpelación es del 7 de junio del año 2017. Y usted en esa interpelación, ¿sabe lo que decía? Se lo voy a contar. Hablaba de ratios, que usted decía que las ratios en los centros de residencia de acogida «aniran des de 8 a 30 places». ¿Usted se ha leído el informe de la fiscalía de menores? Habla del doble en Buñol, ¿eh?, habla del doble en Buñol. Incumplimiento, un año después.

«Els xiquets i xiquetes amb diversitat funcional o trastorn mental greu tindran una atenció especialitzada conjuntament amb sanitat i educació.» ¿Sí? ¿Seguro, señora Oltra? Un año después este es el informe que tiene usted colgado en la web de la sindicatura de *greuges*: «Centros de protección específicos de menores con problemas de conducta». ¿Sabe lo que dice? Pues que usted un año después ha incumplido y que hay personas que tienen discapacidad (*aplaudiments*) y que siguen en los centros específicos de protección. Voy a seguir.

«Els llars d'atenció a la primera infància amb necessitats especials de zero a sis anys s'inclouen només en la mesura que no dispose de família acollidora», y me pone, «¿val?», porque

eso está muy bien, en toda la interpelación acaba siempre los párrafos con ¿val? Sí, pues, *val* se lo digo yo a usted.

Porque, mire, ¿sabe qué? El Síndic de Greuges le dice reiteradamente que hay menores de cero a seis años y familias acogedoras a las que usted por una incapacidad manifiesta de gestión de la dirección territorial de Alicante no le puede aportar ese menor, a pesar de tener una obligación legal de hacerlo. ¿Sigo, señora Oltra? ¿Un año después? ¿Sigo, señora Oltra? (*Soroll de papers*)

«Com li deia, l'augment de les ràtios passarà a ser d'1,05% a 1,70%, es baixará un 61% la ràtio.» Pero, ¿de qué ratio habla usted? ¿De la de Buñol? ¿De la de Alicante? (*Colpejant la trona*) ¿De cuál, señora Oltra? Porque tiene informes de enero, febrero, marzo, abril, mayo, todos los meses del Síndic de Greuges, y le habla de lo mismo, de menores de cero a seis años en centros cuando deberían estar en familias; de niños que tienen problemas de discapacidad y no deberían de estar en centros específicos; le habla a usted de ratios dobladas; le habla a usted de niños en colchones en el suelo. ¡Y viene aquí a darme a mí clases! ¿De qué? ¿De lo que me interesa?

Mire, lo que me interesa a mí es que la vicepresidenta del Consell –que hoy debe tener un mal día, espero que lo tenga mejor mañana o dentro de unos meses– (*veus*), mire, lo que me interesa es que la vicepresidenta del Consell se haga cargo de su competencia, ¿vale?, y que entienda una cosa: esto es una interpelación, no es su minutito de gloria.

Y ¿sabe qué? Su minutito de gloria viene ahora, cuando usted nos explica qué ha hecho un año después porque de momento lo que me ha explicado es lo mismo que me explicó hace un año. Y sin competencia manifiesta después de hacer un año no es una cosa mía, es una cosa que pone en los informes, señora Oltra. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Catalá.

Vicepresidenta, per a tancar la intervenció i el punt.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyora Catalá, ¡s'ha alterat vosté molt!, ¡s'ha alterat vosté molt! Alguna cosa no li està eixint bé, alguna cosa no li està eixint bé. (*Aplaudiments*) I això que jo no li he dit que no... (*La senyora Catalá intervé amb el micròfon desconnectat*) Jo tinc un dia, jo hui no tinc un bon dia però no pel que vosté s'imagina, jo hui estic molt contenta per moltes coses que estan passant en este país. (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor, deixen que s'expresse el Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

¡Així és que no patisca vosté per això! No tinc un bon dia però no per les raons que vosté s'imagina i que, naturalment, estan fora del debat públic. Però, mire, va a millorar el dia, en estos quatre minuts li assegure que em va a millorar el dia. *(Veus)*

Mire, anem a vore, vosté, a banda de no parlar-se amb la senyora Bonig perquè li ha demanat una reunió al president per al mateix que li demanà la senyora Bonig i el president ja li va contestar, i es veu que vostés dos no es parlen *(veus)* i no es passen la informació *(aplaudiments)*, i no es passen la informació, però és de veres, organitzen-se vostés amb les seues enemistats, que ara van a tindre ¡moltes!, que n'hi ha moltes vacants *(veus)*, aleshores, no entrarem en això.

Mire, mire, senyora, el que sí que li demane a vosté *(veus)*, el que sí que li demane a vosté és que quan vosté diu que tindre xiquets de zero a sis anys en un centre és il·legal, vosté que és doctora en Dret, ¡per l'amor de Déu!, llisca's la llei del 2015, llisca's la llei *(veus)*, no, no, la llei, a la *fuelle*, doctora, a la *fuelle*. La llei el que diu és que preferentment els xiquets de zero a sis anys no han d'estar en un centre. I en això és en el que està treballant el Consell.

I n'hi ha territoris com a Castelló on no tenim xiquets en centres de zero a sis anys, però és de veres. I vosté esmenta Alacant, i ¿per què esmenta Alacant? I ho sap perfectament vosté perquè jo li ho he dit a vosté. A Alacant n'hi ha més casos de xiquets de zero a sis anys en centres perquè n'hi ha més casos de grups de xiquets, i quan tens un grup de xiquets no se separa, i aleshores pots tindre un xiquet de dotze anys, un de deu, i un de sis, i no envies el de sis anys a una família si els altres dos estan en un centre sinó que els deixes junts, senyora Catalá, i vosté ho sap i li ho he dit.

I, aleshores, vosté ací una fa interpretació *torticera*, i sap perfectament, i sap perfectament que no diu la llei que siga il·legal, no diga que en esta comunitat n'hi ha xiquets en centres de manera il·legal, preferentment han d'estar en família i això és pel que està treballant este Consell.

És mentida que n'hi haja impagaments en les famílies. Mire, vosté, inclús esmenta una informació de març d'enguany on la família diu, «cobrábamos puntualmente en el 2017», i vosté ve ací i diu, «en la época del PP». ¡Perdone!, però felicement en el 2017 vostés en esta comunitat havien passat a la història. *(Aplaudiments)*

I, mire, efectivament, n'hi ha hagut un retard de quatre mesos en el pagament perquè hem unificat les prestacions ordinàries amb els pagaments mèdics extraordinaris, i ara totes les famílies de la Comunitat Valenciana, a banda del pagament ordinari, tenen dret a tots els gastos extraordinaris mèdics dels xiquets d'acollida a banda de cobrar les prestacions més altes de tot Espanya en acolliment familiar.

Això és el que està passant ara, i cobren puntualment cada mes, i aixina serà, ja no deixaran de cobrar quan tanque el pressupost. Però, es més, ja no deixaran de cobrar com passava quan governaven vostés que si al setembre s'acabaven els diners, d'octubre a desembre els xiquets ja no menjaven i no cobraven, que això és el que passava amb vostés. *(Aplaudiments)*

I, mire, sap vosté perfectament, perfectament...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-i acumularen fins a nou mesos de retard-. Sap vosté perfectament que els xiquets amb problemes de conducta... *(Remors)*

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor, senyora...

Per favor, ¿volen guardar silenci i deixar que la senyora vicepresidenta s'expresses com considere convenient, com han fet amb la senyora Catalá? Per favor, anem a guardar silenci.

No sé quién estarà, pero desde luego no paran. No sé quién está nervioso.

Per favor, senyora...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Si jo estic molt tranquil·la.

La senyora vicepresidenta primera:

Ja,...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Jo estic molt tranquil·la.

La senyora vicepresidenta primera:

...a mi em posaran.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Jo estic molt tranquil·la. Perquè això és el que passa quan un sap el que diu.

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor, quan la deixen...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sí, quan vosté me diga.

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vosté vullga ja.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Sap vosté perfectament que els xiquets en centres de problemes de conducta només ingressen per orde judicial. ¿Què m'està vosté dient? Quan un xiquet entra en un centre per problemes de conducta n'hi ha una orde judicial. ¿Vosté m'està diguent que jo no faça cas de l'orde judicial? ¿És això? ¿*Ahora se han hecho insumisos*? Bé, a raó del que vostés diuen dels jutges que els han condemnat pel Gürtel, igual sí que s'han fet insumisos. No se preocupe vosté. (*Aplaudiments*)

Mire, vosté parla de per què no he anat a visitar el centre de recepció d'Alacant i açò sí que..., ací m'ha tocat un poquet la fibra. ¿Sap vosté per què? ¿Perquè jo sap vosté a quin centre vaig anar? Jo vaig anar al centre on estava la xiqueta que havia patit l'agressió, perquè a mi m'interessava la xiqueta. No sé a vosté. A mi el que m'interessava era la xiqueta i ahí és on vaig anar. (*Aplaudiments*)

I, mire, reunions de la comissió de seguiment: 24 de juliol de 2017, 26 d'octubre de 2017, 10 de març de 2018 i 31 de maig de 2018. I vostés no van anar, a partir del 24, a ninguna.

I, en tot cas, tampoc m'escolta en les..., -acabe de seguida, senyora presidenta- no m'escolta quan jo parle. El pla del Consell és que en els centre d'acollida no n'hi haja més de 24 i en els centres de recepció no n'hi haja més de 30.

És de veres que en els centres de recepció estem sobrepassant esta ràtio, per una qüestió que està passant a tota Espanya, que no sé si vosté s'ha enterat i només llig la premsa d'ací. Està passant a tota Espanya.

Però no se preocupe que això també ho arreglarem i felicement..., i segurament, i de pas felicite si són de veres les notícies que estan apareguent, segurament ara tindrem una gran aliada en el Govern d'Espanya per a arreglar també este tema. Aixina és que, com veuen, anem avant. (*Aplaudiments*)

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Abans, la senyora Catalá... Me va a deixar..., me va deixar... Senyores del Partit Popular, abans la senyora Catalá, i està en les pantalles gravat, ha estat un minut i quinze segons, i no passa res, i no passa res, ¿eh?, no passa res. (*Aplaudiments*) Ja està.

Pues es verdad y me gustaría que sacaran la pantalla y no..., no... Y me va a dejar, ¿eh? No me diga mentirosa. (*Veus*) A ver si no va a ser verdad. Un minuto y quince segundos, y nadie ha dicho nada. ¡Ya está bien! ¡Hombre! (*Veus*)

Interpel·lació al Consell, que respon consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, senyora Gabriela Bravo Sanestanislaó, sobre la política general en matèria de gestió i coordinació dels cossos de bombers, que formula la diputada senyora Cristina Cabedo Laborda (GP Podemos-Podem) (RE número 104.393, BOC número 278)

La senyora vicepresidenta primera:

Vamos a seguir con el punto número 7. I és la interpel·lació al Consell sobre la política general en matèria de gestió i coordinació dels cossos de bombers, que formula la diputada senyora Cristina Cabedo, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, i que substanciarà la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques.

Quan vullga, senyora Cabedo.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera, portem temps des de Podem dient que tindre un Consell que no fique la mà a la caixa no és suficient. Cal un Consell amb una bona gestió i crec que inclús això no és suficient, perquè necessitem un Consell amb una... (*Remors*) Perdone'm, però és que no puc...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Cabedo, disculpe, ¿eh?, disculpe vosté.

La senyora Cabedo Laborda:

No, no se preocupe.

Un Consell amb una gestió que avance de forma ferma, perquè si no la gent no percep un canvi, un canvi substancial respecte d'on veníem.

Vosté sap que estem a un any per acabar la legislatura. Farà un parell de mesos li vam portar al ple una pregunta oral sobre la preocupació que ens traslladen tant bombers de Castelló, de València com d'Alacant sobre com vostés estan executant la Llei 7/2011 i, sincerament, la seua resposta ens va decepcionar perquè no reconeixien possibles errors o, com a mínim, cap millora en la seua gestió. Per això avui portem aquesta interpel·lació.

En este sentit, voldria donar les gràcies als bombers i bombeeres que ens han acompanyat avui -que, com veu, són